

(*) *Медделиф*. Стои надъ елифътъ, който трѣбва да ся произнося като дълго а.

(') *Хемзе* или *хемзе-елиф*. Употрѣблява ся по три различни начини:

1) Тоя знакъ кога е надъ елифа, трѣбва да го четемъ като двѣ е-та, на пр: *تأثير* *теесир* (впечатленіе), *آل* *меел* (съдържаніе) и пр.

2) Туря ся надъ *و* и *ی* и показва че тѣи замѣняватъ буквата *ا* елиф, която спорядъ правилата на Арабскыя языкъ прѣтърпева едно промѣненіе; на пр: *مؤبد* *мюеббед* (вѣчень). Когато тоя знакъ е надъ *ی*-то въ срѣдъ рѣчтъж, тогази двѣтъ точки на тази буквѣ ся изоставятъ; на пр: *سائل* *саил* (който пыта).

3) Полага ся още въ края на рѣчитѣ слѣдъ *ا*-тъ *ه*-то и *ی*-то за да имъ прибави слогъ (*и*) за благогласіе, напр: *بنده خدا* *бендей-худа* (рабъ Божій), *ادادن* *едай-деин* (исплащаніе дългъ), *بلده روسی* *белдей-Русчюкъ* (градътъ Русчюкъ), *بادی عالم* *бадій-алем* (сздателъ на свѣтътъ).

УРОКЪ IV

دردنی درس

За произношеніето на буквитѣ.

(*хуруфукъ телефузу* *جر و فک تلفظی*)

Турцитѣ ако и да сѣ усвоили Арабскыгѣ бук-